

Kunt u weer

LACHEN?

SARA, DE VROUW VAN ABRAHAM, HEEFT EEN MOEILIJKE TIJD ACHTER DE RUG. ZE IS INMIDDELS NEGENTIG JAAR OUD. TERUGKIJKEND OP HAAR LEVEN IS ZE DOOR DIEPE DALEN GEGAAN. ZE HERINNERT ZICH NOG ALS DE DAG VAN GISTEREN HET MOMENT WAAROP ZE ABRAHAM VOORSTELT OM HAGAR, HAAR EGYPTISCHE SLAVIN, TOT VROUW TE NEMEN (GEN.16). MET ALLE GEVOLGEN VAN DIEN.

• door Gerard Hoddenbagh

In een later stadium gaat ze opnieuw in de fout. Ze slooft zich uit om een maaltijd klaar te maken voor drie mannen die op bezoek komen. Eén van hen zegt dat ze over een jaar een zoon zal hebben. Ze lacht, Sara is cynisch geworden (Gen.18:1-15). Het echte lachen is ze verleerd. Alle hoop dat ze zwanger wordt, is vervlogen. Ze wordt oud. Ze legt zich neer bij het onvermijdelijke. Ze capituleert.

En dan...

Dan gebeurt het wonder. Ze wordt zwanger. Zoals God gezegd heeft. Precies op de dag af, wordt Isaäk geboren (Gen.21:1-2). Wat kan het leven er plotseling toch heel anders uitzien wanneer God ingrijpt. Het zonlicht breekt door in haar leven. Ze kan weer lachen. Haar gezicht fleurt op. Het lijkt wel een nieuwe lente. Ze lijkt opnieuw zin te krijgen in het leven. Ziet haar tent er ineens anders uit? Niet meer zo grauw? En de kleuren in haar omgeving? Neemt ze de geuren weer waar? Ze kleedt zich weer beter en let meer dan voorheen op haar uiterlijk. Merkt ze dat ze anders naar Abraham kijkt? Minder kritisch? Ze ziet het jonge leven en geniet met volle teugen. Haar vreugde werkt aanstekelijk. Heel

haar omgeving geniet mee. God heeft gemaakt dat ze weer kan lachen (Gen.21:6). Wat een verandering!

Herkenbaar

Heb jij het lachen verleerd? Je hebt al jaren uitgezien naar geestelijke vrucht in je leven. Je verlangt ernaar dat Christus gestalte in je krijgt. Je ziet het bij anderen, maar voor jou lijkt het niet weggelegd. Je bent zelfs een beetje cynisch geworden: 'Het zal wel waar zijn wat er in de bijbel staat, maar...' Een enkele keer ben je in de verleiding gekomen om te denken dat je verlangens langs een kortere weg vervuld kunnen worden. En inderdaad, het lijkt even te helpen. Maar na verloop van tijd is het weer het oude liedje. Je geeft de moed op. Je capituleert. In overgave ligt overwinning Gods molens draaien langzaam. Zegen van God gaat langs de weg van sterven. Er is pas sprake van een opstanding als er een graf is geweest. Pas als we moegestreden zijn en onszelf overgeven, opent God de vensters van de hemel en giet Hij zegen in overvloed over ons uit (Mal.3:10). Hij richt ons oog dan op Christus en leert ons zeggen: God zij dank, door Jezus Christus (Rom. 7:25). En dan niet alleen als een

geloofswaarheid, maar ook als een dagelijkse realiteit. De manier waarop God dit uitwerkt in ons leven is vaak wel pijnlijk. Hij gebruikt daarvoor de omstandigheden, mensen, kritiek, ziekte, een ontslag, enz. Kijk maar naar het leven van Sara. Hij kneedt ons en vormt ons. Hij neemt de tijd en trekt zich niets aan van onze instant pseudo-oplossingen. Alle machine-rie van onze tijd met de vele spectaculaire bijeenkomsten en trends kunnen Gods werk niet versnellen. Het geheim van overwinning is overgave aan God. Daarvoor moeten we in Zijn nabijheid leven. Dichtbij God zijn. Zijn gedachten leren kennen. Gelovig naar Hem uit zien. Kiezen we voor die diepe weg van overgave? Of nemen we genoeg met een leven van nederlaag op nederlaag? Wees ervan verzekerd dat God je weer kan laten lachen. Verlies die hoop nooit. Denk aan de woorden in Rom.4:20 en 21: 'En hij twijfelde niet aan de belofte van God door ongelooft, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God heerlijkheid gaf en ten volle verzekerd was, dat wat Hij beloofd heeft, hij ook machtig is te doen'.